

Då wördige och högwällärde
hr. Gabriel Vallenius,
Academiæ Aboënsis
bibliot...

Haszelbäck, Jonas

1 Ic 1679 Vallenius, Gabriel

National Library
of Sweden

8
32 135.

Då
Wördige och Högwällårde
H^r. GABRIEL VALLENIUS,
Academiae Aboënsis BIBLIOTHECARIUS ;

Sampt
Ehreborne och Dngdesamma Jungfru/
Jungf. ANNA G O F /
Sin Heders Fäst och Bröllops-Högtids-
förmedelst Kyrckiones ceremonier och copulation, vthi
Åbo Stadh Åhr 1679. den 6. Martij celebrerade:

Så plichtigt som skyldigt sigh gratulera.

Tryckt Åhr 1679.

32

1679

181

181

Allaste Dagarna fast än Thore ju ährliga skäncker/
 Göttia och alldaga luche/ ac Näsan knorras i Zippen;
 Träder an hjälliga hvasst/ men skundom Risidena träncker/
 Martis liusliga Suche; Eij bräcker i Naglarna Snippen;
 Offra doch han på luur/ när Solen började bränna/
 Stägget snärjer i Knuch/ då gott woro Soolwarma suppa;
 Ensliga Dammor i Buur/ för Slådan Hästarna spänna/
 Åtande Jisfenom vth/ så ac heele går Rappen i stupa.
 Sälunda reesfande kom/ medh stoort grasserande tiorde/
 Fröjja Gudinnan i präng/ medh klingande Victor i Sepla/
 Swingade Corpola om/ så Drafter wäda af hördes
 Hiuls- och Rådande Bång/ sampe Wder å Strängerna spehla.
 Hästarna stampade hårde/ ja ock Elden i Näforna lyste/
 Draffande hördes i Stny af Strüt och Koopande mächa;
 Nympherna tycktes swärt war/ ac höra det Hästarna snyste.
 Hwitt- och skönaste Hyy/ rå Raffet och Husworna slächta/
 Kunde eij ringaste sees; medh en hast sigh mände the röra/
 Innan Zimmarna Fem fort Mastor och Husworna kasta
 I bland Tallarna gles: Wärt! Mysfor rara de föra.
 Artigt gulltråda Brämm dem girade/ mångbanda fasta
 Battade Pärlor i Bull; Diamanters pryddande Glanzen
 Fijnaste Kinderna rödh vplyst/ och Edpparna innan
 Såsom i Färgor full; Å Huswud nättaste Kranzen/
 Såsom glimmande Glödh/ bahr bland then täckaste Qwinnan.
 Sälunda swassande fram medh Glanz/ rikt wäffande Prydnat/
 Kommo the Nymphor mång. Dem sågnar i yngstone rätta
 Fröjjas liusliga Glam; straxi Drängens plichtiga Lydnat
 Groolar Radena lång låt snarlige warliga sätra;
 Wridder och wänder fram åth Solens Strimor de långa
 Nympherna, biuder och till/ medh Plåster stadarna rygga.

Runde

Kunde fring Högdena wiðh här hwilade Wbjorna råcka /
 Venus börjar medh fogh: Hwadh mände här wara för Blättia
 Ensligen drifwa sin Tidh/ och inret Mansfolken råcka
 Handena? Drifteligh nogh sigh så emoor Kärleken sätta?
 Stal man nu längre see til/ Skal sådant längliga tjudas?
 Wänd ej wärliga sigh vshbreder Kärleken starke?
 Allt hwadh man säna wil / allt hwartvsh Saterna wrjdas/
 Wäste Kärleken tigh/ doct manligen/ lägga i Marke.
 Sådant alswara Saal när bäst war kommit til ända/
 Aldrigh Stola wij ät: (strax Nympherna märlteligh swara)
 Hälla of Kärleken fahl: Til Kloftrer ärna wij wända;
 Städje förvhan Wän hoos Runnor och Jungfruer wara.
 Hastigt blixtad en Eld/ ett Gny sehn började hbras
 Efter Strijande Mars lät Stycke i Borgena sättas!
 Trummorna/ sträcklige Spehl/ fring Marken bullrande föres!
 Halfwe och heel då bars Cartower, och Wbjorna hwettas:
 Wäckliga Veneris Dähr irusar Darnestet Ståra/
 Falla an hjälliga hårde. Mars biuder rastaste Wänner /
 Hugger och sticker och tbr: wij williom Nympherna lära/
 Strjda ar är fast swärt moor tapraste rasteste Swenner.
 Styckorna losades tidt. Niety hur the sargade wjste
 Kropparna sombliga här! the stupade/ föllo om ända;
 Sombliga Knäbener sitt/ ja medh Armar och Händer dhe miste.
 Nympha måste Bewär nedläggga och Hårhålden sända/
 Strjden åstundes håst: en dhe wille iw aldrigh i mehra
 Kloster leswerne blij: Men ropade/ ropade alla:
 Blifwer nu nåndera frälst/ medh wåra de Kysarna sehra
 Spara/ spara ej wij/ jämpet Sommar och Winteren falla.
 Strjden när ända män så/ kom fram vhr Martena gröna
 En sidkladder Man/ medh Pjprus Halsen omwefwat;
 Wdras/ hwart han må gå; the gifwes snarlige rdna.
 När ena läret försan stodh krotor; merck/ hur han skrefwat!
 Strandes allt medh lot en lada präppat af Piller/
 Balsam syntes der och/ sampt skönesse Pulwer i Magan;
 Biorde allena stoor Harm/ å snyret förde han briller.
 Andra sällamma Pläct han weltrade/ hade i Kragan:
 Isandes finan Dam/ bland Nymphes sargade många.
 Denne wasta han wil och sårade Strynferna bygga;

Balsamum smörjer byppå. Å Munnen mysfande börjar
 Nympha den sköna och läch: Jagh fölier medh Subben i Huset;
 Honom hon lofwade då / hans Brösk heelt sargade smörjar/
 Bihan wantande läch / vthan Adrona läcer i Lusset.
 Dagarna runno eij tree: man hörde lustigen klinga
 Trummor och Pufor mång! Skalmåjorna hördes i Dalen.
 Wägge sigh sårilige gee tilhopa Dankwijs at swinga;
 Göra så hastiga Språng / at Dånckarna skalra i Sahlen.
 Lär wara huru det må: Eij frögdar Nympherna Giffre/
 Frögd och Lustena stoor medh dankan och swingand i Högden /
 Yppas eij hoos of så / eij skånckre Strangar wij skiffre.
 Plögda Åkrar eij groor. Ty Nympherna tappat ha Frögden.
 Sargade äro wij först / och ingen lätedom sunnit
 Mon eij blij stoor Harm / wår Syster har Strimmorna lätte.
 Wij ewingar hafwa wår Röst / dock ingen Doctare wunnit.
 Syster sofwer nu warm; För Kåresten Pijnan hon stäckte.
 Wåne hwarewiga Natt / der någon Bröfterna kramma;
 Kramma må han dock wäl / til Barnen pressa vhr Saffren:
 Wisserligh bdr han ha Datt / om Wågen wilsse han rammar.
 Nympha thotta medh Skål / rätt illa om finnes eij Krafften:
 Dnsta dock alla / ihoop medh hierta och Munnen the stamma /
 Runde the snarlige see på Sommarens Systeren stinna.
 Gose och Glicka medh Koop wist sätter Moor vthi klamma.
 Säter woro hon då / medh alswar Barnet at linna.
 Stackare måge rätt wij / wäl wara ogiffre alla;
 Yucka är det medh of! Wij gråtom nu alla tillijfa;
 Egiffre äro eij frä Venus bästa Galla:
 Bränner många per sof: dhe fattige såsom dhe rjffa.
 Skyndom både i Wrät / och i Wincklar Snarorna säria /
 Sötia i Kamrarna Sång! Eij mände the blifwa of qwitta.
 Blifwom springande Råhr / ty at ihla sigh Andar i Glättia!
 Püga eij Dörena stång! ju Präster och andra wij hitta.

JONAS Håfelbäck.

När

När man tänker til then zidh all rastaste Hieltar
 Sunnos i Beridena wadh / thes wida regerande Härskahr:
 Wida the gade / at träf någon Man skulle them hindra
 Från ale Arbete swart; länge bore sigh mände the skynda
 Nähn vchi Beridena wadh. Men tänck hwadh these besinna!
 När the och achtade minst / sin Yacht Fru fröja begynnar /
 Allsåd wettlar i Nät; bland andra the lärdaße Räck a
 Stupa the måste i Mark / så Amour mon Pütlarna räcka /
 Kärlets Bogars Stott / at Stiächian fastnar i Kappan.
 Vnner Prästen eü fritt / medh Pühlar sargandes Hierat.
 Hwar man märcker sande / at en Dam rät Muncken vpända
 Lade vchi en Groop / den iagh tilförene eü prästwat
 Ach henna Handena gee. Märck doct / huru sargade Luren
 Bliswer Wördigh Man / halp vchur Groopen en **UMM!**
 Jagh troor **WESTMANNA** män / wäl tunnast rjda til **HSwa:**
 Nästen han haffe rät snäll och starck / doch starpare spärat.
 De må nappas som bäst: doct Nästen hine wäl blifwa /
 Som heelt sargade Män vhr Groopen bära så lustige.
 Man troor gerna the bli en heel Chaotica moles.
 Gifade lagh rät alt / då torde the sidstone lära
 Grönaste Qwisterna gee / af Kidnan zehningar stura;
 Qwist från zopp til zää: son / Dottr önstas til **lycka!**
 Sij / så plägar gå / så pläga the Grenarna komma!
 Sij / så blifwa Zu Ett / zu och Hierarna mon wara fordom!
 Sij / så sambla sigh hoop / ja för än Ahrena många
 Varnen löpa fore om Dord / Vänkar / Smörbreda roopa.
 Mannan suger i Bröst / och roopar Mamma i högsta.
 Modren måste då fram / och snidhwjta Bröstena wäsa:
 Sohnen Jödan sär / sehn sofwer sött vchi Waggan.
 Offra the händer sär / när Mohr har särdeles ställa /
 Fadren måste til och fast twungen Gofen at hyfa;
 Spricka så bron må / när Hwi Hwa höres i Waggan.
 Näst vchi sådan läch blir önstligt ljäsande Modren /
 Skämpar medh sin Man: Eü tillaga Piltarna sehra!
 Timman går förbi / här höres Rösterna andra:
 Siunger Modren i zaaf; så snare förglömma the Wreden.
 Iyckliga Brudgumm / see / at winna then Echeliga Huguar!
 Iyckliga Ehr / Brudh / see / at Varnen rättna til **Orta!**

En Gåta för thet Siupsinniga
FRUEN I GMBRE

En listen ting iagh är / doch alla mycket
får:
Tidt sumblas af och an / til thes iagh wår
mas fan.
Hur Edel Jungfrun är / hon migh doch al
tidh bår
Emellan Händer sin / sin Hand der stic
ker inn.
Hahr migh då hast en Kyß / iagh strart be
kommer Kyß.
Kått stort æstim iagh får om iagh hahr innan
Hahr.

PETRUS Dahlm.

Ein Buch über die
Sünden

Das Buch ist ein
Klein

Das Buch ist ein
Klein

Das Buch ist ein
Klein

Das Buch ist ein
Klein

Das Buch ist ein
Klein

Das Buch ist ein
Klein

16

